Budapesti tőzsde. August. 19. Ezüst — kr; cs. és kir. arany frt 5.54 kr; 20 os arany frt 9.36 kr.

Szerkesztői üzenet.

W. L. urhölgynek Tarna fürdő. Közlemé- kérjük.

Szabó József,

elelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

Nyilt-tér.*)

R. I. ügy . . . urnak Debreczenben.

elhivom leveleim szerint az ügyet azon- dbe hozni, mivel különben eljárását, egnevezésével közölni fogom.

iskolczon, 1880. aug. 18.

Kohn Lipót.

E rovat alatt közlöttekért beküldő a felelős.

Jó tiszta buzából őrlött

kenyér-liszt

(sima)

) klgram 11 frtjával kapható

a Szegi gőzmalom raktárában.

várad-utczán.

Ugyanott igérvények

1864-iki sorsjegyek szept. 1-én történendő húzására,

4 frt és bélyeg, fél 2.25 kr. és bélyeg.

itteni

etemben

külföldi szövetek

k látva: bármily nemü, szafolytán szolgálatra állok. Sőt

KTÁROMBAN

kiállított öltözékek vannak;

atok, már is készen

évestől kezdve 4 frttól 8 frtig, ig stb

zetés mellett van-

s szabás és a legjobb munkával

jutányosságnak is megfelelve tást illetőleg épen olyan le- ott árakat pedig — melyek a számitom, hogy a t. közönség irányomban megtarthassam.

alázatos szolgája

edlák József,

férfi szabó.

sch-Extract

os (Süd-Amerika).

ebig für Oesterreich-Ungarn

L BERCK

k. k. österr. Hoflieferanten

IEN, I., Wollzelle 9.

Goldene Medaillen und Ehren-Diplome.

9

f, Geréby Fülöp, Rickl

ucl.

1880. XII. évfolyam. 162. szám. Szombat, augusztus 21.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki független párt közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési arak:
Helyben és postán küldve
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: fő-piacz, VÉCSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSATHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. Egyébütt a postaüvatalok utján.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok nem adatnak vissza.

Ébredj magyar!

A magyar társadalmi életnek az a baja, hogy elzüllött, hogy alapjaiban felforgatott, már közönségesen tudva van, már rég meg is unott.

Senki előtt nem titok többé, miszerint törvénykezési és közigazgatási tisztviselők legtöbbjéhez csak ajándékkal lehet ugy közeledni, hogy a kivánt czélt érjünk, hogy ügyünk igazságos és hamaros elintézést nyerjen. Tudva van jól, hogy ma már az emberek majd kivétel nélkül, nem annyira a fizetésért vállalják a közhivatalt, mint inkább a mellék jövedelmekért, az accidentiákért; és nem szorul bizonyitásra — fájdalom — az sem, hogy a hivatalok soha nem a hivatottaké, hanem a pártfogoltaké. A kinek van a kormánynál ismerőse, sógora, komája vagy másnemü atyafia, azé a kinevezés s aztán azé az uraság. Hogy meg tud-é felelni annak, a mire vállalkozott, az nem kérdés. Beletanul a publikum kárán s tele szedvén magát raftineriával, — a mások pénzével elillan. Van eset, hogy a bünös szökevénynek *magok az* elfogatására kiküldött közegek *adnak utat*-módot a menekülésre.

De ki tudná a társadalom mind azon bajait csak megérinteni is, melyek nagy Magyarországon kezdve az egyszerü községi élettől végig a törvényhatóságokon és miniszteriumokon be az országgyülésbe nyulnak s ott tekergőznek össze, mint a kigyók?!

Nem lehet többé kételkedni afelett, hogy a számtalan kinövés, a sok ferdeség elöli, megsemmisiti magát az ép, nagy testet, az erős törzsököt, a magyart. Gyógyitani kellene s talán némileg lehetne is a betegségeket, de a mi kormányunk nem tudja, nem hallotta soha, hogy a hol az erkölcs, a becsület, a törvénynek és előljáróknak tisztelete, szeretete elvész, tekintetbe sem jő, ott a nép is elsatnyul, és rabigába görbed; az egész állam, mint Róma, elpusztul.

A társadalom testén élősködő ferdeségek sokasága mellé ijesztően sorakoznak ujabban magának az ország törvényhozó testületének, a parliamentnek viszszásságai, rend- és természet ellenes intézkedései. Ezek mindenikének felsorolása megint nem egy ilyen futó czikkbe való, de elijesztésül legyen szabad egy párra ujjal és névszerint rámutatnom.

Tisza Kálmánt, a maga mindenféle manipulációival együtt utálja a nemzet nagy többsége; utálja a törvényhozók tekintélyes száma. Miért van hát, hogy sem az, sem ezek ki nem lökik a szürét; hogy nem tudnak az önérzetnek és önbizalomnak olyan fokára emelkedni, a milyenre Debreczen állt, mikor kiküszöbölte magából az egész kormánypárti pereputyot?

Hát ennek sok és nagy okai vannak, de legfőbb és legnagyobb oka itt is ott is, a gyávaság. A nemzetre még nem mondom feltétlenül ki az itéletet, egész a jövő évi választásig, a mikor majd helyre állithatja Tiszával szemben megingott reputációját; de a parlamentet s kivált annak kiválóbb tagjait már most is keményen elitéli s vádolja a magyar haza.

Gyávaság, hogy a képviselők utonutfélen kiabálnak a kormány ellen; de vagy nem tesznek semmit a dolgok megváltoztatására, vagy csak a függetlenségicket noszogtatják.

Gyávaság, hogy beállanak pártonkivülieknek, vadaknak s több effélének; mert szépek akarnak maradni a választók előtt is, a kormány előtt is. Olyanok, mint a küszöb: se kün se ben nincsenek; se istennek, se embernek nem használnak, s azzal, hogy magokat a parlamentben hol ide, hol oda csapják, zavarják az összmüködést, a törvényhozás rendes menetét; egészen hermophrodita szerepet visznek, melylyel senki nincs tisztában, hogy mikor milyen.

A pártonkivüliség olyan fekély a magyar alkotmányos élet testén, melyet ki kell vágni, s ha magok a választók bármi okból nem teszik ezt, akkor tegye a parlament, tegye a sajtó. Vagy valljanak szint ezek a Judás urak, vagy menjenek és adjanak helyt más alkalmasoknak.

Az sem szép, ha egy b. Sennyey nem csatlakozik párthoz, a törvényhozó testületbeu, de még egy ilyen országos tekintély és tudományosan képzett államférfiu egy időre talán megteheti; hanem hogy minden inczi-finczi ember csak azzal álljon elő, mikép ő nincs megelégedve sem Tiszáékkal, sem Simonyi Ernőékkel, mivel ő ezeknek hazafiságban és állambölcsességben mindnek felette áll: már az ilyet nem lehet, nem szabad türni; a parlamentnek ilyen ferdeség meggyökerezését elnézni lehetlen; kinevetni és megvetni az ilyen elbizakodott, ravasz kérkedőket mindenütt: ez legyen a méltó sorsuk.

Ha a parlament némán nézi az efféle visszaélést: akkor ez a komédiás többség nem fog irtózni több olyan rendkivüli előadástól sem, miut a nagy-kanizsai volt. A pot ugyan, melyet ezek a derék választók e ferdeségért adtak, soká fog sajogni a jó kormánypárt megnyult ábrázatján; de persze vastagabb a bőre, hogy egy adandó alkalomra megint el ne felejtené. Hanem ébred már a szunnyadozó oroszlán, a nemzeti önérzets egy óriás csapással félre löki a tolakodók egész piócza-táborát s teremt uj időt, uj embereket s uj Magyarországot.

Azon ferdeségekkel szemben, melyek a törvényhozó-testület tanácskozását, pártalakulását, lelkiismeretességét ellepték, a nemzetnek kell ébren lenni s irtóként fellépni.

A magyar nép érzi és tudja is már ezt a hivatását, ezt a szép rendeltetést, hogy tudja, érzi: megmutatta Debreczenben, bebizonyitotta Nagy-Kanizsán.

Éljen a magyar!

Viski.

— A kir. táblák deczentralizációja tárgyában, az eperjesi ügyvédi kamara felirt az igazságügyminiszterhez s budapesti, pozsonyi, sopronyi, pécsi, eperjesi, miskolczi, debreczeni és temesvári főtörvényszékek felállitását kéri.

— Mondva csinált loyálitás. Szatmármegye összes községeinek szolgabirói rendelet ment melyben meghagyatik, hogy a király születésenapja megünnepeltessék, és hogy minden község hódolatát nyilvánitsa.

— A kis Szerbia csak ugy töri a borsot „monárchiánk“ orra alá. Visszautasitja az 1862-iki kereskedelmi szerződést. Emiatt nem lehet folytatni tovább a tárgyalásokat.

Az országos dalárünnepély.

— Saját tudósitónktól. —

Kolozsvár, aug. 19.

A külön vonat, mely kedves dalárainkat körünkbe hozta, tegnap délután 4 óra 10 perczkor érkezett meg az indóházba. Megérkezéskor a dalár testületeket mintegy 8—10 ezer ember várta az indóháznál, s a megérkezéskor óriási éljenzésekkel, s a „Magyar Polgár“ szerkesztője Nagy János által mondott üdvözlő beszéddel lettek fogadva.

Ezután helybeli három dalegylettel együtt a 31 dalárda külön zászlók alá sorakozva vonult be az indóháztól a város főterén levő, virágokkal kidiszitett városház elébe A bevonuló dalárokat az emeletes épületek ablakaiból virágesővel üdvözölték, s a virágesőből legnagyobb zápor a piros szalagu debreczeni dalárdát érte el; anynyira, hogy Tordai Gábor visszafelé forditott napernyőjével több mint 300 kis virágcsokrot fogott fel.

A városház erkélyéről, hol a város notabilitásai voltak összegyülve, közöttük Gr. Eszterházy Kálmán főispán is, Gyarmathy Miklós alispán mondott szép üdvözlő beszédet, mely után következett az elszállásolás.

Nem levén a városon oly nagy nyilvános hely, a hol a 31 dalárda 800 és néhány tagjával, valamint a dalár-ünnepélyre helybeli és vidékről jelentkezett mintegy 3000 vendég az ismerkedési estélyt megtarthassa, tervszerüen lettek a dalárdák fölosztva, hogy a kiválasztott 4 vendéglői helyiségek közül melyek hol tartsák ismerkedési estélyöket.

A debreczeni dalarda több más dalárdával együtt az „Ujvilág“ czimü helyiségbe gyült összze esti nyolcz órakor, vendégekkel együtt lehettek mintegy 1500-an, köztük mintegy 400 hölgy.

Vig vacsorázás, élénk társalgás és Oláh Józsi jó zenekarának hangzatos zenéje mellett folyt a mulatozás, mig egyszer a debreczeni dalárda egy szép népdallal nyitotta meg a dalok sorozatát; ezt követte azutan a helybeli dalkör, a jászberényi, szegedi, losonczi, nagyváradi, mohácsi, marosvásárhelyi dalárdák fellépése, mindeniket viharos taps és éljenzés követte. A mulatozás éjfél után 1 órakor ért véget.

Az első dalverseny ma tartatik meg a nemzeti szinházban. Versenydijak: 1.) Kolozsvár sz. kir. városa által kitüzött ezüst serleg. 2.) A kolozsv. polg. dalegyl. versenydija ezüst babérkoszoru. 3.) Kolozsvár városa hölgyei által kitüzött emlékdij. Versenyez 15 dalárda. Hogy a debreczeni dalegylet, melyik dijat fogja ma este elnyerni, megirom holnap.

*

Egy másik tudósitónktól következő sorokat kapiuk:

A kolozsváriak oly fényesen, olyan lelkesedve fogadták a dalárokat, mely emberi képzelmet felülmul. Különösen kiemelem azon impozans és kitünő fogadtatást, melyben a debreczenieket részesiték. A városba beérve a száz meg száz ablakokban álló és sok százra menő szép hölgyek a babérok és csokrok ezreinek szórását a debreczenieken kezdték meg.

A katonai zenekar a Rákóczit hangoztatta az uton. A városháza elibe megérkezvén, Gyarmati István üdvözölte a dalárdákat, — mely után a katonai zenekar rákezdte az „Isten áld meg“ halhatatlan darabot . . . Ezután a dalárdák lobogói eltétettek, — a dalárok pedig szétoszlottak lakásaikba. A debreczeniek nagy része a vivodába tétetett. Este nagyszerü estély volt a városnak több fogadóiban. — Mi debreczeniek az „Uj világban“ voltunk. Nagyszerü volt látni azt a szép veres pántlikás csinos compániát. Vacsora után a debreczeni dalárda dalolt, melyet óriási és szünni nem akaró éljenek s tapsviharok követtek. Nagyon szépen huzta a mi zenészünk Oláh Józsi, a ki itt hangversenyt adott s a legnagyobb elismerésben részesült.

Az uj világban soha annyi embert nem láttak. Többen voltunk ezernél. Bámulatos volt azt a nagyszerü szép tömeget együtt és egyszerre látni.

Ott voltak még az uj világban a kolozsvári, szegedi, nagyváradi, esztergomi, sárospataki dalárok, a kik mindnyájan daloltak.

A debreczeniek éjfél előtt mind haza távoztak, de az uj világban azért Oláh Józsi a még ott maradt s a sok száz vendégnek egész éjjel huzta, ugy annyira, hogy én, a kit a sors épen az uj világba kvártélyozott, nem aludhattam egész éjjel.

A keleti kérdés.

Válaszjegyzék. A porta a montenegrói kérdésben hozzaintézett ultimatumszerü együttes jegyzékre tegnap küldötte szét a választ a hatalmakhoz. Hogy a válasz tulajdonképen mit tartalmaz, arra nézve semmi positiv tudósitás nincsen.

Költöztetés. Konstantinápolyból két nagy hajó küldetett Dulczigno felé, hogy az ottani mohamedánokat, kik a területről ki akarnak költözni, elszállitsák.

A muszkák vándorlása. Ruszcsukba egy hadiszerekkel és ágyukkal megrakott muszka hadihajó érkezett. A hajóu 16 tiszt és 570 katona volt.

A háboru küszöbön. A Bohemia cz. lap, mely rendesen igen jó szokott értesülve lenni, azt irja londoni forrásból, hogy a balkánfélszigeti helyzet annyira komoly, hogy a háboru kitörése mihamarább várható. Most már szó sincs flotta demonstrációról. Oroszország ultimatumot akar intézni a portához. A hatalmak ő rá biznák a háboru megkezdését. A többi magától jönne. (A fentebbi hir is azt látszik igazolni, hogy a muszka megakarja kezdeni az akcziót)

„Loyalis“ nép!

Mivé lesz az ember, ha loyalissá akar válni — ime, nézzétek uraim, a király ötvenedik születése napjának alkalmából igy nyilatkozik a Szegeden ünepet rendező bizottság:

„Törekedjünk, hogy a szeretetnek, a hálának az örömnek és hüségnek ez ünnepélyen minél méltóbb kifejézést adjunk azon legalkotmányosabb király iránt, ki alatt lett a magyar udvari nemzetté“ stb. Ezen legujjabban felfedezett nátió bizonyosan az árviz után telepedett le Szegeden, isten tudja honnan származott olaszok, németek, ráczok és oroszok keveréke, de nem tiszta magyar, mint ahogy egy nemzethez sem tartoznak az udvari lakájok, csatlósok, udvarseprők stb.

A nevezett bizottság ezután igy folytatja:

„A nemzet szivét méltán hálaérzet töltheti el nagy uralkodója iránt, ki alatt a nemzet Európában elismertté letts megszakadt története ujra folynikezdett.“ Szakadt bizony a tisztelt bizottság értelme, józan gondolkozása! — Nem is seb az, hogy folyhassék. A történeti igazság ily arczulcsapása csak ott történhetik, — ahol még annyira élénk emlékezetben van a Tisza kiöntése és az a mindent eltemető iszap, melynek tetején Tisza Lajos trónusa épült.

Magyar emberek azok ott Szegeden vagy Lustkandl maradványai?! — mert még nem is Tisza Kálmán tanitványai.

Nincs csunyább az önmagát hizelgésből pofozó magyarnál!

A korlátlan szabad-ipar.

Van-é Magyarországnak szerencsétlenebb néposztálya, mint a szegény iparos-osztály? és van-é kormányunknak mostohább gyermeke, mint a hazai ipar? Ugy látszik, nincs. A földész, ha minden évben nem is, de olykor bő áldásban részesittetik az urtól, mig a szegény iparos — hangya szorgalma daczára is — többnyire inséggel küzdeni kénytelen. A földész, ha vetése szárazság, viz, fagy vagy jégverés által sujtetik, talán még adóleengedésben is részesül; a szegény iparos soha. Azt vetnék bizonyára, hogy az ő termékének az elemi csapások nem ártanak. Ebben ugyan nekik nincs igazuk, de van ám nekünk abban, ha azt mondjuk, hogy a szegény iparost — a mostani átkos ipar-rendszer mellett — még a legjobb termés sem volna képes a szükségtől megóvni.

A kormánypárt egyik kiváló tagja az országgyülésen azt hangoztatta, hogy a „nagy tőkék és gőz-gépek korszakában a kézmüipar létjoga megszünt, tehát minden, a kézmüipar emelésére és a kis iparosok lábra állitására irányzott törekvés tulerőlködés.“ Hát bizony azon derék urnak igaza van, és ez a mostani ipar-rendszer mellett másképen nem is lehet. A tisztelt képviselő ur kétségbe vonta a kézmüipar létjogát, de azért a szegény iparos csak fizeti a nagy adót . . . mig lesz miből.

A földet mindenütt rengő arany kalászok diszitik, s helylyel már terjedelmes asztagokba is rakvák; a tengeri vetések is jók, igy tehát sok helyütt középtermés lesz. — Vajjon a szegény iparoson fog-é ez segiteni? minnél kevesebbet. Nem mert mig a földmives termését pénzé változtatja, addig meg jön az az idő, hogy a hiányzó ruházatot 3—4 hét alatt kénytelen beszerezni. Természetes, hogy szegényebb sorsu iparosok ennyi idő alatt csak nagyon kevésre mehetnek, mivel már ekkorra Jákób és Izsák uramék — dicséretére a korlátlan szabad iparnak — halomra rakott mindenféle olcsó és lehető legroszabb iparczikkekkel minden kisebb várost és falut elárasztanak, de vannak ily Jákób és Izsák uramékhoz hasonló keresztyén üzérek is, kik egész vidékeket képesek — a szegényebb sorsu iparosok teljes megrontására — körülhálózni; s a szegény munkás iparos azért — bár élni is alig tud — kénytelen nagy adót fizetni.

Sokan azt állitják, hogy Magyarországnak nincs ipara. Ki annak az oka? Hiszen

---

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

ELVILEG.

(Vig beszély.)

BALÁZS SÁNDOR-tól.

(Folytatás.)

— Arzenikumra már én is gondoltam, de az igen lassan hat. Ciankálit adj, ha gyógyszerész vagy! Ez gyorsan hat, s most ugy is divatban van!

— Bizd csak rám a dolgot! Ők maguk önkényt, jó szántukból futamodnak meg!

— De ugy intézd, hogy az illem, a látszat meg legyen mentve! Revolverrel magam is tudnék végezni velük!

— Légy nyugodt, lakásod egy óra alatt üres lesz!

— Csak nem akarod a házat felgyujtani? Nem használna semmit! A tüzoltóknak átkozott jó lovaik vannak rögtön itt teremnének! Nincs itt egyéb mód a ciankálinál!

— Bizd csak rám! De előre mondom, hogy ha elmennek, hogy aztán soha sem fognak többé visszatérni! Szerém gyökeresen kurál! —

— Ha ezt véghez tudod vinni, óh Szita, akkor kérj bátran szabadalmat vendégvesztő titkodra! Egy év alatt milliomos leszesz! Hirdettesd ki magad az ujságokban, s nyomasd ki araszos betükkel, hogy: „Nincs többé vendég!“ Ne ide, ne ide tegye Zsuzsi, hanem a kertbe vigye. Ugyan tekintsd meg, milyen kazai eleség ez! Három nap alatt egész esztendei fizetésemet fölenuék!

— De csöpögni kezd az eső, azért jobb lesz ha mindjárt ide teszem, — felelé az előrelátó leányzó, aztán meg futnom kell a konyhába mert minden oda ég!

— Még az ég is részvétkönnyeket sir. No most mindjárt bejönnek. Majd meglátod, milyen népvándorlás! Franczíaországból sem tört népesebb inváziót!

— Ide jönnek? Annál jobb! Neked semmi egyéb teendőd nincs, csak mutass be a társaságnak, s aztán tudakozódjál ujságok után! Érted?

Mielőtt felelhettem volna, bejött a feleségem levert, engedelmet kérő, bünbánó arczczal.

— Gusztí! édes Gusztí!

— Ne nevezzen engem Gusztinak; — mondám oly hidegen mint a Szikszai sőre, — nevezzen Jóbnak, Jeremiásnak, ámbár még ezek is vidám, mulató emberek voltak én hozzám képest! Augusztinnak nevezzen! Ez a hozzám legmélótóbb nér!

— Mit tegyünk, édes Gusztim? Segélj, tanácsolj Óh, Szita ur, látja hogy mi történik itt!

Szita már meg akarta nyugtatni, de hirtelen a tyukszemére ugrottam, hogy hallgasson. Dejszen ilyen könnyen nem szabad kisiklania. Hadd bünhődjék, hadd szenvedje át a helyzet minden kinszenvedését.!

— Mondtam már, hogy ne tegezzen. Mit tegyünk? kivel? mivel? vendégeiddel? Hát mulattasd és traktéld őket a miut illik. Én többé semmibe sem elegyedem. Eu is beállok vendégnek! Azoknak jobb dolguk van!

— De mit csinálok velük éjszakára? Hová fektetjük?

— Főzted? Edd meg! Fektesd őket szalmára, árul a greisler azt is, vagy mond meg nekik nyiltan, hogy annyi madracod nincs, menjenek grand hôtelbe!

— Jaj megöl a szégyen!

— Oh du lieber Augustin! . . . Augustin! . . . Augustin! . . . .

— Te kegyetlen szörnyeteg, még énekelni tudsz ilyen szerencsétlenség közepette! — mondá nőm könyekre fakadva.

Szita nem állhatta tovább, megnyugtatta őt. —

— Legyen nyugodt nagyásd, én mindent magamra vállalok. Nagyásd lakása egy óra alatt egészen üres lesz!

Nőm erre a biztatásra letörölte könyeit, de jól is tette hogy sietett vele, mert a népvándorlás ujra a szobába hömpölygött.

— Behajtott az eső meg a szomjuság! — kiáltá idősb Romlaky ur ki első volt, a ki belépett. — Hol a szilvórium? mondtam már, hogy a mig nem iszom addig egy szót sem szólok, mert ez nálam principium!

— Megjött már urambátyám! itt van tesség! . . . . Uraim, hölgyeim, méltóztassanak, parancsoljanak, csak ugy mint otthon!

— Sonka! kiáltá a mély érzelmü Atádyné ő nagysága. — Jaj fiam, én nem szeretem a disznóhust, sacikamnak pedig épen nem szabad ennie! Adass nekünk valami könyebb ételt, édesem!

— Télen megeszem biz én, — mondá id. Romlaky, — de nyáron magam sem bolondulok utána:

— Én nyelvet akarok, azt szeretem, sok nyelvet adjanak! — mondá Sándorka az asztalhoz furakodva, s tele marokkal belekapva a tálba. — Sok nyelvet akarok, mert éhes vagyok!

— Ugyan Sándorkám, ne légy hát olyan pajkos, az nem szép! — Feddé meg őt szigoru édes anyja.

— Egyszer agyon ütöm ezt a kölyköt! — mondá Rétváry ur, az apa. — Az anyja egészen elkényezteti!

— Kedves, élénk kis fiucska. Ugy szép a fiugyermek, ha élénk!

— Spiritus! tiszta spiritus! — mondá idősb Romlaky ur a harmadik pohár felhajtása után. — Hogyan lehet azt szilvóriumnak keresztelni?

— Egy kis tejet kérek cziczamnak, s egy kis kendermagot a kanárinak. A Flórának a sonka is jó. A kedves állat nincs elkényeztetve, mindent megeszik! — mondá özvegy Rétváryné ő nagysága olyan vastag hangon, mintha egy nagy bőgő szólalt volna meg.

— Jól nevelt kis állat, mennyi idős?

— Két éves, három hónapos és öt napos.

— De mutass be hat! — sugá Szita barátom kabátomat megrántva.

— Uraim és hölgyeim, van szerencsém bemutatni barátomat Szita gyógyszerész urat!

— Ugyan kérem jelöltesse már ki végre szobánkat, — mondá Romlaky ur türelmetlenül és ingerülten, — szeretnék friss ruhát váltani! —

— Azonnal, ebben a pillanatban, ebben a pillanatban, mindjárt készen leszek a berendezésével. Addig is, Szita barátom, mondj valami ujdonságot, te mindent tudsz a mi a városban történik, még azt is tudod, a mit az ujságirók nem tudnak!

— Ujságot? — mondá Szita elkomolyodott és el képedt arczczal. — Tudok, fájdalom tudok, de kérlek ne mondasd el velem. Miért riasztanám meg ezt a szép társaságot!

— Azt az ujságot szeretném én hallani, a mitől én megijedek! — mondá hetykén Rétváry ur, ki rendkivül bátor embernek látszik.

— Na már azt magam is szeretném látni! — mondá idősb Romlaky ur, ki bátorság dolgában nem akart Rétváry ur után maradni, és kihivólag nézett Szita barátomra, hogy ennek most már csakugyan elő kellett állani ujdonságával.

Elő is állott.

— Hát borzasztó ujság! Rettenetes ujság! Irtóztató ujság! Olyan ujság, melynek hallatára az ember hajának minden szála, akarja nem akarja, ég felé mered. Olyan ujság, hogy én a ma esteli vonattal indulok a kárpátok közé. Van egy szénégető távoli sógorom Zsztecniczán, ahhoz menekülök. Ott a legöregebb emberek sem emlékeznek, hogy valaha kolera lett volna.

Az egész társaság összébb vonul, mint vihar közeledtekor a juhnyájak szoktak.

(Folyt. köv.)

Magyarországon az 1872 ik évi ipartörvények teremtettek annyi iparost, hogy ma már majd minden háznál iparost találhatni. Igen ám, csak hogy kevés a jó iparosok száma. Valóban a hazai ipar az 1872 ik év óta hátrafelé halad, mint a rák. Ma már sok iparos jóformán még tanoncz éveit is tölti el — s ha nehány forintot örököl — iparengedélyt vált, és felcsap mesternek; mivel pedig sem mesterségét, sem az a körül való eljárást nem érti — vevői megkárositása mellett — maga is elpusztul, s kénytelen másnak dolgozni, mint segéd . . . de még munkát sem kap, mert nem tanult. Igy fejlődik minálunk az ipar! Szaporodik nálunk az iparos, de szaporodik a szolgálat keresők száma is, mert alig van oly közszolgai állomás, a hol iparos nem volna található, vagy pályázat, a hol iparos ne lenne a kérelmező.

A II-ik országos iparos kongresszus óta, iparügyeinkben a törvényhozás előtt alig vagyunk tovább egy lépéssel.

Az országos magyar ipar-egyesület ugyan minden lehetőt elkövet s az elv, melyet emlékiratában kifejtett, igen jó s bizony nagyon jó lett volna ezt (még most sem késő!) megyei iparos gyülések által támogatni. De hát bizony mi felülről várjuk hullni a mannát.

Sokan azt mondják, hogy ha az uj ipartörvények nem lennének kielégitők, tiltakozhatunk ellene. Késő. Ennek a megváltoztatására évek küzdelmei kellenek.

Lám a szolnoki ipar-társulat már nem egyszer lépett sorompóba az iparügyek mellett, csak nem régen is Mudrony Soma orsz. gyülési képviselő és Gelléri Mór az orsz. magyar iparegyesület titkárával az ipar törvény hiányai fölött behatóan tanácskozott. Az értekezleten jelen levők száma meghaladta a háromszázat. Az értekezleten az iparosok kifejtették kivánságaikat s óhajaikat, főleg iparos szakvizsga, segédek vándorlási kényszere, társulás kötelező elrendelése tárgyában, mely az iparosok egyhangu kivánata. — Égető szükség lenne még mielőbb a vásárok rendezésére is.

Vajon nem tehetnék-é ezt a debreczeni ipartársulatok, abban az irányban, mely általunk a „Debreczen“ 108. és 115-ik számában ajánlva volt?

Sz.

Budapestről.

— Hirek —

(Központi időjelző intézet.) A kereskedelemügyi miniszter az időjárási adatoknak a mezőgazdasági érdekében való hasznositása czéljából Weisz Józsefet központi időjelző állomás vezetésével bizta meg, melynek rendeltetése az, hogy a naponkinti időjárási észleleteket összefoglalva, azokat a közönséggel közvetitse. Az uj állomás müködését már tényleg meg is kezdte s az általa naponkint kiadandó közlemények folyó hó 21-től kezdve a közönség használatára fognak bocsáttatni.

(Lelenczek.) Budapest főváros hatósága három kiskoru gyermeket szedett fel a főváros utczáin, kiket — miután a megejtett vizsgálatokból kiderült, hogy a gyermekek szülői egy időben Nagyváradon tartózkodtak — a belügyminiszterium nagyváradi illetőségüeknek állapitott meg. Nagyvárad ennek folytán vagy akarja, vagy se: kénytelen a lelenczeket oda szállittatni s közköltségen ápoltatni.

UJDONSÁGOK.

* **Eljegyzés.** Tóth Béla okleveles gyógyszerész szerdán váltott jegyet Gölti Nándor helybeli gyógyszerész szép és müvelt leányával, Irma k. a.-nyal.

* **Hol a mérnöki hivatal?** A Vámospércsről Debreczenbe vezető uton, a város alatt levő hidat javitás czéljából felbontották. A hidtól egy negyed órányira Debreczen és Vámospércs felé van ugyan jelző tábla felállitva, de arra semmi sem levén irva, az utazó közönség nem tudja magát tájékozni, s igy éjjel a legnagyobb szerencsétlenség történhetnék. Ha nappal jön, — megy is valaki, egy negyed órányi utat veszit, mert a hidnál levő munkások, a mellett, hogy kigunyolják az utazót, — visszautasitják arra a pontra, a hol a darab deszka fel van állitva. Kérdjük: van e mérnöki hivatal Debreczenben, s ha van, hogyan türheti ezt az állapotot?

* **Kataszter.** A debreczeni járási kir. kataszteri becslő biztos ur, az osztályba sorozási munkálatot f. évi aug. 23-án hétfőn, a mikepércsi ut, a várad-utczai temető és a kettős hegy közt fekvő régebben elosztott majorsági földeken, 24-én és 25-én kedden és szerdán a homok szőllős kertben, 26-án 27 én és 28 án csütörtökön, pénteken és szombaton pedig azon régi majorsági földeken fogja folytatni, melyek a homokkert, catholicus-temető, és a város luczernása mellékén, a vámos-pércsi országut hosszában vannak.

* **Halálozás.** Helybeli polgár Kiss György, volt városi képviselő s ref. egyháztanácsos hosszas szenvedés után, végelgyengülésben e hó 18-án, életének 81-ik évében elhunyt. Temetése közrészvét mellett ma ment végbe. Béke poraira!

* **Szatmári Károly,** az „Ebresztő“ szerkesztője „felségsértési“ sajtóperének tárgyalása jövő szombaton, mához egy hétre lesz.

* **Tüzjelző készülék.** A debreczeni önkéntes tüzoltó-egylet részére egy tüzjelzőkészülék felállitására Publig Ernő ur 33 frt 33 krt adományozott, melyért az egylet nevében ezennel köszönetemet nyilvánitom. Debreczen, aug. 20. Tikos István pénztárnok.

* **Az erőmüvész társulat** holnap utolsó előadását tartja a czegléd utczai körben, s hétfőn már megy Nyiregyházára, E magyar társulat ittléte alatt szép pártfogásban részesült, s bár utóbbi napokban az esős idő miatt sokszor nem volt előadás, a haszon mégis jelentékeny.

* **Rosz vásárt csinált.** Egy bagosi ember a közelebb mult debreczeni országos vásár alkalmával egy értékes fiatal lovat vásárolt, s otthon többi lovai közé kötötte. Csakhamar azonban a takonykór jeleit tapasztalta az ujonnan vásárolt jószágon, s hogy a baj többi értékes lovaira is el ne ragadjon, behozta Debreczenbe megvizsgálás végett. Tegnap katonai orvosok s rendőri közegek a lovat megvizsgálták, s ugy találták, hogy az idült takonykórban szenved, minek folytán azonnal leszuratott. — A bagosi ember most keresi a ló volt gazdáját.

* **Irodalmi hir.** Hevesi József fővárosi ismert nevü jeles hirlapiró — mint levelezőnk tudatja — a jövő okt. 1-től kezdve Budapesten szépirodalmi és társadalmi heti lapot fog inditani. A vállalat köré már számos kitünő tehetség csoportosult, mely körülmény előre enged következtetni, hogy az uj lap egyike lesz legkitünőbbeknek.

* **Zene.** Az önkéntes tüzoltók jól szervezett zenekara tátrafüredi körutjából visszaérkezvén, ma szombat este Király Lajos vendéglőjében, vasárnap d. u. kávé mellett az „Európában“ — ugyan az nap d. u. 4 órakor a nagyerdőn, este 8 órakor pedig a „Frohner“ szállodában fog müködni. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

* **Kimenthette a végrehajtót!** Egy esztergomi végrehajtó egy dunai malom lefoglalására menvén, a malom alatt a ladik felfordult vele s ő a Dunába esett. A végrehajtást szenvedő molnár — gondolván: jó tett fejében jót várj — kihalászta a fuldoklót, aki azonban nem ismert irgalmat s a malmot azonnal lefoglalta. —

* **Dudás János** volt margitai tanitó urat a kollegium előtt elvesztett bizonyitványainak átvételére kéri a tanitóképezdei h. igazgató.

* **Pozsony csak kitesz magáért.** Az országos tüzoltó gyülés Pozsonyban tartatik. A város s a diadalivek dusan fel vannak diszitve — fekete-sárga lobogóval. A magyar tüzoltók a felett nagyon megbotránkoztak.

* **Elveszett.** A tóczós kertnek a város jégverme melletti kapujánál — folyó hó 19-én — egy női fekete nagy kendő hagyatott. Kéretik a becsületes megtaláló, hogy azt tulajdonosához (kis-szappanos u cza 564. sz.) juttatni sziveskedjék.

* **Tanoncz.** Egy három-négy osztályt végzett jó házból való ifju Telegdi K. Lajos könyvkereskedésébe felvétetik.

(x) Nagyhatvan-utcza 1576. számu házban (régi Vay-ház) lakik: **Dr. Fáy Márk** orvos- sebész-tudor és szülész. Rendel d. e. 9-ig, d. u. 3—4 óráig.

Szerkesztői üzenet.

Sz. I. urnak B.-Ujváros. Szivesen veszszük.

Szabó József,

felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

„TISZA“ biztositó társaság.

A tár-asági alapszabályok 48. §-ának értelmében a folyó hó 29-ére egybehivott hetedik rendes közgyülésnek eléterjesztendő jelentéseket, valamint az 1879. évi zárszámodásokat kivonatilag azon megjegyzéssel van szerencsénk közzé tenni, hogy ugy a jelentések, mint szintén a zárszámadások a társaság helyiségében, főpiacz, saját ház, a rendes irodai órákban, az érdekeltek által megtekinthetők.

Választmányi jelentés:

Jelenti, hogy a közgyülés az alapszabályok értelmében lett egybehiva; előterjeszti a felügyelő-bizottság és az igazgatóság jelentéseit; javaslatba hozza, ezek helybenhagyását és ajánlatba hozza, hogy az osztalék a közgyülési határozatok jogerőre emelkedése után fizettessék ki. — Jelenti, hogy a felügyelő-bizottság megbizása lejár, hogy az alapszabályok 29. §-a értelmében hat választmányi tagnak és pedig: Beke Mihály, Buzás Pál, Dalmi Károly Domahidi Ferencz, Fráter Imre, és Telegdy László urak kisorsolását eszközölte és kéri hat választmányi tagnak és felügyelő bizottságnak megválasztását eszközölni.

Felügyelő bizottsági jelentés:

Jelenti, hogy az előterjesztett 1879. évi zárszámadások és a vagyon-kimutatás megvizsgáltattak, a társaság könyveivel összehasonlittattak, és a törvény s az alapszabályokban megállapitott elvek szerint szerkesztettnek találtattak, és hogy a bizottság az ügykezelést folytonosan ellenőrizte. — A nyereség felosztlatása tekintetében helyesli és magáévá teszi az igazgatóság javaslatát — melyszerint az alapszabályok 73 és 75-§ aiba előirt levonások után fennmaradó 6800 frt 75 krnyi tiszta nyereményből, 6700 forint, mint ugyanannyi teljesen befizetett részvény után 1 frtjával járó osztalék kifizettessék, a 97 frt 75 krnyi maradvány pedig uj számlára előrevitessék. Kéri az alapszabályok 24. és 74. §§-ai értelmében a felmentvény kiadását elhatározni és megbizásuk lejártával felügyelői tisztüket letevén, a bennük helyezett bizalomért köszönetüket nyilvánitják.

Igazgatósági jelentés:

Előterjeszti az 1879. évi, a felügyelő-bizottság által megvizsgált zárszámadásokat. A lefolyt üzletév az alapszabályszerü leirások és törlesztések levonása után még 7996 frt 18 kr nyereséget eredményezett, melynél tekintetbe veendő, hogy a lefolyt év a biztositási üzletre nézve felette kedvezőtlen volt. Megelégedéssel constatálja, hogy a mult évi jelentésben jelzett kedvező fordulat a társaság üzletmenetében folytonos és tartósnak bizonyul: kiemeli, hogy a bevételek az elkeseredett versenyharcz daczára, a folyó év első felében tetemesen szaporodtak, mi a biztositó közönséggel szemben tanusitott pontos és méltányos eljárás eredményeként is tekinthető. Felemliti a „Kisbirtokosok országos földhitelintézetével“ létesitett összeköttetést, mely által a vidék közép- és kisbirtokosainak tétetik jó szolgálat s melyből az üzlet fejlesztésére is várható kedvező hatás. Az egyes üzletágakra vonatkozólag jelenti, hogy a tüzbiztositási üzlet a letelt évben kedvezőtlenebb volt, mint az előző évben, minthogy a tüzkárok száma és összege nagyobb volt az előző évinél, a dijbevétel pedig az inséges viszonyok miatt nem nagyobbodhatott. — Az 1879-ben kifizetett károk összege 111,516 frt 80 krt tesz; az 1878-ik évben kifizettek öszszege 103,129 frt 52 kr, tehát több 1879-ben 8387 frt 28 krral. Függőben maradt tüzkárokért 13,412 frt 28 kr helyeztetett tartalékba, a dijtartalék az egyes koczkázatonkénti helyes számitás szerint 251,602 forint 46 krt teszen. A jégbiztositási üzletben a dijbevétel az 1878. évit még tulhaladta; károkért ellenben 16,125 frt 38 kr fizettetett ki a lefolyt évben, 1878-ban pedig csak 10,409 f. 30 kr. Függőben 1879-ről a nyugták be nem érkezése miatt két kár maradt. Az életbiztositási üzletre nézve jelzi a folyó évben észlelhető javulást és a mult évi jelentésre hivatkozva jelenti hogy a „Hazá“-vali ügylet véglegesen lebonyolitható azért nem volt, mert az egyezséget helybenhagyó első-birósági végzés ellen egyes „Haza“ csődhitelezők felebbezéssel éltek; most azonban midőn az egyezség másodbiróságilag is helybenhagyatott alapos remény van az ügyet a legközelebbi idő alatt véglegesen befejezhetni. Az életbiztositási állomány 1879. évi decz. 31-én 3,046,966 frt 72 kr tőke és 2300 frt járadékból áll o t; a dijtartalék a tekintélyes szakértők által megvizsgált helyesszámitás szerint saját rovásra 963.373 f. 49 krt tesz. Ezzel befejezvén az egyes üzletágakra vonatkozó jelentést tudomásra hozza, miszerint a 7996 frt 18 krnyi nyereségből levonásba volna hozandó az alapszabályok 73. és 75. §§-ainak értelmében; 159 frt 92 kr 2% jutalomdijért a vezénylő igazgatónak, 279 frt 87 kr, $3\frac{1}{2}$% jutalomdijért a hivatalnokoknak, 755 frt 64 kr 10% tartaléktőkeért az életbiztositási üzlet nyeresége után, összesen 1195 frt 43 kr; a fennmaradó 6800 frt 75 krra nézve javaslatba hozza, hogy 6703 frt, mint 6703 drb teljesen befizetett részvény után 1 frtjával járó osztalék kifizettessék, a 97 frt 75 krnyi maradvány pedig uj számlára előre vitessék. — Végül megjegyzi, hogy a társaság a mult év végéig 1.274,985 frt 89 krt fizetett ki károkért az összes üzletágakban a legnagyobb pontossággal és biztositja a közgyülést, hogy becsületes munkássággal és kitartással jövőre is a társaság érdekeinek előmozditására fog törekedni.

Zárszámadások:

Zárszámla az elemi biztositási üzletben.

Bevétel: dijak és illetmények 509,198 frt 04 kr, kártartalékok 10,979 frt 06 kr, házjövedelem és különféle bevételek 19,635 frt 46 kr, nyeremény áthozat 1878. évből 3854 frt 21 kr, életbiztositási üzlet nyereménye 16.926 frt 67 kr, összesen 560,595 frt 44 kr. — Kiadás: viszonbiztositások és törlések 110,193 frt 01 kr, kifizetett károk 88,856 frt 48 kr, kártartalékok 14,048 frt 13 kr, dijtartalék 251,602 frt 46 kr, szerzési költségek 51,091 frt 95 kr, igazgatási költségek 25,365 frt 42 kr, törlesztések 11,441 frt 81 kr, nyereség 7996 frt 18 kr. Összesen 560,595 frt 44 kr.

Zárszámla az életbiztositási üzletben.

Bevétel: dijtartalék 1878-ról 1 003.306 frt 24 kr, dijjak és illetékek 107,246 frt 16 kr, viszontbiztositott kárrészlet 5750 frt, kamatok és házjövedelem 46,285 frt 43 kr, különféle bevétel 283 frt 86 kr, összesen 1.162,871 frt 69 kr. — Kiadás: kifizetett és tartalékozott károk 94,090 frt 16 kr, törlések 7704 frt 95 kr, kötvény visszavásárlások 13,606 frt 71 kr, viszontbiztosiási dijak 1482 forint 30 kr, üzleti költségek és orvosi dijak 23,810 forint 66 kr, hivatalnoki fizetések 23,487 frt 59 kr, bélyeg illetékek 823 frt 14 kr, behajtási jutalékok 1394 frt 15 kr, adó 481 frt 13 kr, törlesztés szerzési jutalékokból 15,679 frt 75 kr, dijtartalék és dijátvitel 9.3,373 forint 49 kr, nyereség 16,928 frt 67 kr. Összesen 1.162,871 frt 69 kr. é. Vagyonkimutatás: Követelés: részvényesek tartozása 147,988 frt 11 kr, ingatlan 697,678 frt 05 kr, értékpapirok 164,979 frt, ezekre függő kamatok 1726 frt 94 kr, váltók és kötelezvények 88.652 frt 50 kr, jelzálogra adott kölcsönök 92,689 frt 64 kr, életbiztositási kötvényekre adott kölcsönök 82,533 forint 65 krajczár, készpénz készlet és kamatozó betétek 20,115 forint 87 krajczár. — biztositó társaságok tartozása 51,594 frt 60 kr, követelések kintlevőségekben az összes üzletágakban 267,355 frt 81 kr, különféle követelések 256,371 forint 79 kr, dijkötelezvények 166,957 frt 07 kr, viszontbiztositási tüzdijtartalék 54,586 frt 54 kr, szervezési költségek 27,077 forint 70 kr, leltár 3501 forint 25 kr, előre fizetett tüzbiztositási szerzési költségek 21,978 frt 47 kr, előre fizetett életbiztositási jutalékok 70,031 forint 86 krajczár. Összesen 2,215,818 frt 88 kr. — Tartozások: részvénytőke 481,380 frt, — tüzbiztositási dijtartalék 255,602 frt 46 kr, életbiztositási dijtartalék 963,373 frt 49 kr, kártartalékok 59,686 frt 06 kr. biztositó társaságok követelései 2894 frt 04 kr. viszonbiztositett dijkötelezvények 39,138 frt 09 kr különféle tartozások 213,394 frt 97 kr, fel nem vett osztalékok 8770 frt, kétes követelések tartaléka 185,343 frt 35 kr. tartaléktőke 2240 frt 24 kr, nyereség 7996 frt 18 kr. Összesen 2,215,818 frt 88 kr.

Debreczen, 1880. aug. 18-án.

Az igazgatóság.

A legkönnyebb és legjobb alkalom nyereményeket elérni.

Huzás már auguszt. 31-én!

az állam ellenőrzése mellett.

A legritkább

sorsjegy-különlegesség

az **1845.** évi

BÁDENI államsorsjegyek.

Azok rövid idő alatt teljesen kisorsoltatnak, ennélfogva minden még létező sorsjegynek mulhatlanul huzatnia kell.

Minden sorsjegy egy biztos nyeremény.

20,000 nyerem.

Összérték 680,000 bir. márka aranyban:

Minden nyeremény levonás nélkül aranyban fizettetik ki.

Huzási lajstrkmokat ingyen és bérmentve küldünk szét. — Bélyegzett részjegyek, melyek mulhatlanul huzatni fognak, 13 forintjával o. é.

Koritz A. és Társa

bankháza Budapest, váczi-utcza 16. sz.

Az 1845-iki badeni sorsjegyek FŐNYEREMENYE f. é. márczius 31-én nálunk nyeretett.

(299.)

Jó tiszta buzából őrlött

kenyér-liszt

(sima)

100 klgram 11 frtjával kapható

a Szegi gőzmalom raktárában.

várad-utczán.

Ugyanott igérvények

az 1864-iki sorsjegyek szept. 1-én történendő huzására,

egész 4 frt és bélyeg, fél 2.25 kr. és bélyeg.

Bőr, pokrócz és szeredás-üzlet.

Becsületes, szolid, czélszerű biztositott áruczikkek ajánltatnak a n. é. helybeli és vidéki iparosoknak, — ugy a gazdálkodók figyelmét felhivom a legjobb bel- és külföldi áruczikkeimre, különösen ajánlom

I-ső osztályu legkitünőbb gépszijjaimat

tetszés szerinti szélességben.

Bornyomó zsákok s dohányzsinegeimet varró és kötő szijjakat timsós bőrből.

Ugyanitt bikkfaszén

nagy és kis mennyiségben kapható.

Mély tisztelettel

Máyer Ferencz.

Piacz-tér, 1585. a „Bika“ szálloda mellett.

(294.)

GYÓGYITÁSA

a köhögés-, gyomor-, mell és tüdőbetegségnek.

Európa legtöbb uralkodó udvari-szállitójának Hoff János cs. kir. tanácsos urnak a korona arany érdemkereszt tulajdonosának, a porosz és német rend lovagjának,

Bécsben, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.

Több évi személyes meggyőződés folytán, a Hoff féle malata-kivonat-czukorkák kitünő gyógyerejüknél fogva a nátha szenvedéseknél, a lélegzési szervek betegségeinél, miután ezen bonbonok ahasználat után is kellemetes utóizt hagynak maguk után, (Kérek 25 üveg malátta-egészségi sört és 10 zacskó maláta-czukorkát küldeni.)

Dr. BEICSICS, Budapest.

2 frton alul semmi sem küldetik.

Raktár Debreczenben, Rickl József Zelmos kereskedésében.

(1.)

A kellemetlen lehelet eltávolitására

a fog hatásos óvszere, valamint a sokféle szájbajok ellen a legjobb szer

a vladói Dr. POPP J. G.-féle

Anatherin szájviz.

Orvosi vélemény.

Azon szerencsés eredménynek, melyet én magam és azon itteni betegeim, a kik az Anatherin-szájvizet használták, tapasztaltuk, kötelesnek érzem engemet, mint orvost kinyilatkoztatni, hogy én azt nemcsak egyik legjobb szernek tartom az ismert gyógyito fogorvosi szerek közt, hanem egyszersmind az a sokféle szájbajok ellen, a melyek előfordulnak, mint hatásos óvszer is ajánlható, és akként ajánlottam és ajánlom én is.

(3.) Bécs Dr. Gerh. Brans.

Raktárak léteznek: Debreczenben: Szepessy A. nürnbergi keresk., Rottschnek, Göltl N. Murakőzy K. Csanak J. fűszerker., St. Mihalovits gyógysz. C. Tamássy gyógysz. Hadház: Szilay gyógysz. B.-Ujváros; Liszkay F. gy., H.-Böszörmény; Koranyi E. gy., Lányi M., Szoboszló: Trocsányi E. gy.; Diószeg: Kovács gy., Szatmár: dr. Lengyel M. gy., L. Heder gy., N. Kálló: Mandl S., Mihalovics gy., Tisza-Lök: Valkó gy., Munkács: Gottier. Szinyér Váralja: Koller gy., Steller fűszerker., Nánás: Ujvári gy., Karczag: Torjai gy., Derecske: Baratki gy., Ber.-Ujfalu: Sárréty L. gy., Nagyvárad: Hering L. gy., Nyiry gy., Jauki Antal, Huzella A., Kn. uraknál. Nagy-Károly: Jelinek gy.; Nyiregyháza: Bydeskuty gy.; Szopko gy.; Nagy-Bánya: Papp S. gy.; Somlyó: Ruszka Ig. és társa; Tokaj: Kröczer A.; S.-A.-Ujhely: Reichard testvérek és Deutsch János; Dorog: Sanczics gyógysz. uraknál.

Hirdetés.

Csabai terményzsákok.

Bornyomó zsákok.

Ló-pokróczok,

nagyválasztékban és igen jutányos áron kaphatók:

KUNZ JÓZSEF

és TÁRSÁNÁL,

kis-templom-bazár.

(286.)

Debreczen, 1880. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.